

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Благоевград , 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕВЕТИ СЪСТАВ в закрито заседание на първи февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Търговско дело № 20201200900199 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.25 от Закона за ТР и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ).

Образувано е въз основа на жалба, подадена от А.К.Р., ЕГН *****, на адрес: гр. Благоевград, ул. "...", № 10, в качеството му на Председател на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, насочена срещу Отказ № 20201116160243 от 17.11.2020г. на АВ към ТР, постановен по Заявление с вх. № 20201116160243 от 17.11.2020г.

С атакувания отказ е отказана първоначална регистрация в ТР към Агенцията по вписванията на заявеното за вписване Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”.

С жалбата са наведени доводи срещу отказа на длъжностното лице по регистрацията, които по правната си същност съставляват оплаквания за неправилност и необоснованост, поради противоречие с материалния и процесуалния закон, поради което жалбоподателят моли съда да отмени незаконния отказ, както и да задължи Агенцията по вписвания да извърши исканото вписване, по Заявление с вх. № 20201116160243 от 17.11.2020г.

С жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на атакувания отказ, основани на доводи за превратно и тенденциозно тълкуване на закона. Поддържа се, че същият е

необоснован в частта му, в която длъжностното лице към АВ е приело че целите, които си е поставило сдружението са насочени срещу правата и законните интереси на гражданите на Р България, заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределяне, което е в нарушение на чл. 11 ал.1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

Поддържа се с жалбата незаконосъобразност на изводите на длъжностното лице към АВ на ТР в частта на отказа, в която е прието че целите на сдружението, съгласно чл. 18 ал.1 т. 1 от ЗЮЛНЦ, са в противоречие с чл. 44 ал. 2 от Конституцията. Сочи се с жалбата, че никъде в устава на сдружението не е предвидено, че същото има за цел по какъвто и да е начин да участва в политически избори или в управлението на страната и др. характерни за политическите партии дейности. В този смисъл изложени са доводи, че образуваното сдружение не е с дейност попадаща под забраните на чл. 44 ал. 2 от Конституцията на РБ, поради което отказа да бъде регистрирано е в нарушение на материалния закон.

С жалбата се поддържа, че при постановяване на обжалвания отказ, длъжностното лице по регистрацията към АВ на ТР, не се е съобразило с приложеното към заявлението Решение от 28.05.2020г. на ЕСПЧ по Заявление с вх. № 67197/2013г. МКЕТРБ И Р срещу БЪЛГАРИЯ, с което съдът е обявил че жалбата е допустима и че е налице нарушение на чл. 11 от Конвенцията за защита на правата на човека, като е осъдил държавата ответник да заплати на жалбоподателя обезщетение за неимуществени вреди. В цитираното решение е посочено, че „политическите дейности“, които са характерни само за политическите партии, по смисъла на чл. 12 § 2 са определени в чл. 11 § 3 от Конституцията. Прието е с цитираното решение, че сдружението чиято регистрация е отказана няма за цел извършването на политическа дейност и че отказа от регистрация представлява ограничение, както на неговото, така и на членовете му права на свободно сдружаване и следователно е налице нарушение на чл. 11 от Конвенцията.

С жалбата се поддържа, че съобразно установената практика на ВКС на РБ, решенията по регистрацията, постановено по охранителни производства не подлежат на отмяна по реда на чл. 303 ал.1 т. 7 от ГПК, поради което законно допустимо е подаването на ново заявление за вписване на идентични обстоятелства, по което следва да бъде съобразено и приложено цитираното решение на ЕСПЧ, във връзка с приложението на чл. 9 от ЕКПЧ/Определение № 102/27.02.2018г. на II т.о. на ВКС по т.д. № 549/2018г./.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото и взе предвид направените оплаквания с жалбата и мотивите на длъжностното лице по регистрацията към АВ на ТР в постановения отказ, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес и насочена срещу акт, изрично обявен от закона за подлежащ на инстанционен съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, а атакувания отказ е законосъобразен.

От данните, съдържащите се в преписката, изпратена от АВ, се установява следното:

Със Заявление с вх. № 20201116160243 от 17.11.2020г., подадено от настоящият жалбоподател- А.К.Р., на основание чл. 24 от ЗТРРЮЛНЦ е депозирано искане до АВ, Търговски регистър, за първоначална регистрация на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”.

Към заявлението са приложени следните писмени доказателства:

Протокол от учредително събрание на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, подписано от седем физически лица учредители; Устав на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, подписан от учредителите; образци от подписите и свидетелства за съдимост на лицата учредители и документ за внесена държавна такса и декларация по чл. 13 ал. 4 от ЗТР.

С жалбата е приложено и Решение от 28.05.2020г. на ЕСПЧ в Страсбург, по Заявление с вх. № 67197/2013г. МКЕТРБ И Р срещу БЪЛГАРИЯ.

Въз основа на подаденото заявление и документите приложени към него, е постановен обжалваният Отказ № 20201116160243 от 17.11.2020г. на АВ към ТР.

За да откаже исканата регистрация на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, длъжностното лице по регистрацията към АВ към ТР, е аргументирало своя отказ с това, че видно от представения Устав на сдружението, разкрива се несъответствие на целите с поставените от законодателят изисквания за дейност в частна полза, по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗЮЛНЦ. Прието че въз основа на взетите решения съгласно представения устав и заявените за вписване обстоятелства, целите и средствата за постигането им са неприсъщи на юридическо лице с нестопанска цел, тъй като наподобават дейността на политическа партия.

От мотивите за постановения отказ е видно, че длъжностното лице по регистрация към АВ към ТР е съобщило, че съгласно чл. 11 ал. 3 изр. 2 от Конституцията на РБ, редът за образуване и прекратяване на политически партии, както и условията за тяхната дейност се уреждат със закон, а съгласно § 2 от ЗЮЛНЦ, организациите които имат за цел извършването на политическа, синдикална и дейност, присъща на вероизповеданията, както и читалищат, се регистрират с отделен закон.

По изложените съображения и на основание чл. 24 ал. 1, във връзка с чл. 21 т. 2 и т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, е бил постановен отказ за извършване на първоначална регистрация на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, който е предмет на обжалване по настоящото дело.

ОС Благоевград, в настоящия състав приема, че постановеният отказ е валиден и допустим, а по съществото си и правилен и обоснован, поради следните аргументи от правна страна:

Съгласно чл. 19 от ЗТРРЮНЦ, заявленията за вписване, заличаване и обявяване, и актовете по чл. 14 се разглеждат от длъжностно лице по регистрацията по реда на постъпването им. Длъжностното лице по регистрацията се произнася по заявленията за вписване и за заличаване и по заявленията за обявяване на актове незабавно след изтичане на три работни дни от постъпването им в регистрите, освен ако със закон е предвидено друго. Заявленията за вписване на първоначална регистрация на търговци се разглеждат до края на следващия работен ден от постъпването им в ТР, като произнасянето се извършва незабавно след разглеждане на заявлението, освен в случаите по чл. 22 ал. 5 от ЗТРРЮНЦ.

Съгласно чл. 21 от ЗТРРЮНЦ, длъжностното лице по регистрацията проверява дали: 1) е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред; 2) заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в ТР и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел; 3) заявлението изхожда от управомощено лице; 4) към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт; 5) съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона; 6) е представена декларация по чл. 13 ал. 4; 7) друго лице няма права върху фирмата или наименованието и те отговарят на изискванията на чл. 7 ал. 2 от Търговския закон при първоначално вписване или промяна на фирмата на търговец, съответно на чл. 7 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел при първоначално вписване или промяна на наименованието на юридическо лице с нестопанска цел; 8) документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система; 9) е платена дължимата държавна такса.

Съгласно чл. 22, длъжностното лице по регистрацията извършва в съответния срок по чл. 19 вписване или заличаване на вписването, съответно обявяване на представения акт, когато са налице предвидените в чл. 21 изисквания. Когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, а когато е подадено заявление за регистрация на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел – на електронната страница на агенцията, не по-късно от следващия работен ден от постъпването

на заявлението в регистъра. В случаите, когато заявителят е посочил електронна поща, указанията се изпращат и на нея в срока по изречение второ. Заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец, определен с наредбата по чл. 31. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19 ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

При съпоставка на данните по делото с цитираните разпоредби на ЗТРРЮЛНЦ, се установява следното:

Заявлението за вписване в ТР, регистрирано с вх. № 20201116160243 от 17.11.2020г., е подадено при спазване на предвидените за това форма и ред, от компетентното съгласно чл. 15 от ЗТРРЮЛНЦ лице. Заявеното първоначално регистриране на Сдружение с нестопанска цел „МКЕТРБ”, е обстоятелство подлежащо на вписване, съгласно чл. 18 ал. 1 от ЗЮЛНЦ, като такова вписване преди това не е извършвано. Към заявлението са приложени документи съгласно изискванията на закона.

По същество устава на сдружението представлява многостранен договор, с който учредителите създават Сдружението, съгласяват се с неговите цели и задачи, предмет на дейност и регламентират определени права и задължения, поради което уставът следва да бъде подписан от всички учредители и освен това същият следва да е в съответствие с решенията взети от учредителите на Сдружението по време на учредителното събрание.

Правото на свободно сдружаване е неотменимо право на всички граждани на Република България. Разпоредбата на чл. 12 ал. 1 от Конституцията на Република България предвижда, че сдруженията на гражданите служат за задоволяване и защита на техните интереси, а чл. 44 от Конституцията на РБ урежда, че гражданите могат свободно да се сдружават (ал. 1), забраняват се организации, чиято дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите, както и организации, които създават тайни или военизирани структури, или се стремят да постигнат целите си чрез насилие (ал. 2), както и че законът определя организациите, които подлежат на регистрация, реда за тяхното прекратяване, както и взаимоотношенията им с държавата (ал. 3). На свой ред, чл. 57 ал. 1 и 2 от Конституцията императивно установяват, че основните права на гражданите са неотменими, както и че не се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други. Цитираните конституционни текстове са в съответствие с прокламираните права на свобода на сдружаване в ЕКПЧ.

Настоящият състав на ОС Благоевград намира, че следва да бъдат споделени изводите на длъжностното лице по регистрация от АВ към ТР, постановило обжалвания отказ, че начина по който са формулирани, смисъла в който са употребени и вложеното съдържание в дефинираните цели на сдружението/чл. 2.1 от Устава/разкрива несъответствието им с поставените от законодателя изисквания за дейност в частна полза по смисъла на чл. 2 ал. 1

от ЗЮЛНЦ, каквато е приета в чл. 1 ал. 3 от Устава на сдружението „МКЕТРБ”.

Така в чл. 1 ал. 2 от Устава се предвижда, че членове на сдружението могат да бъдат всички граждани на РБ, репресирани заради своето „македонско самосъзнание и самоопределение“....

Сред основните цели на сдружението съгласно чл. 2 ал. 1 т. 4 от Устава е посочена- „защита на човешките и малцинствените права на македонците и други етнически малцинства в България, съгласно Рамковата конвенция за защита на националните малцинства.....”

Прието е целите на сдружението да се постигнат чрез- „...съхраняване, развиване и предаване на поколенията историческата истина за македонския въпрос и работата за неговото решаване в съответствие с идеите на Европейския съюз”/чл. 2 т. 2 т. 1 от Устава/; чрез „работа за защита *правата на македонците* ... /чл. 2 т. 2 т. 3 от Устава/ и др.

Настоящият състав на ОС Благоевград намира, че приетите с чл. 2 ал. 1 цели от Устава на Сдружение „МКЕТРБ”, приети в частна полза, категорично са в противоречие с установеното в разпоредбата на чл. 44 ал. 2 Конституцията на РБ, тъй като се предвижда извършването на „дейност, насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията“, каквато е изрично забранена с цитираната конституционна норма. Сред основните цели на сдружението е защитата на правата и интересите на македонците, репресирани по време на комунистическия режим, но „заради своето македонско самосъзнание и самоопределяне“, „защита на човешките и малцинствените права на македонците и други етнически малцинства в България”, който признак е израз на възможността за разпалване на национална вражда, на етническа основа, в нарушение принципа на равенството на гражданите на РБ, поради което учредяването на такава организация е забранено.

Безспорно е от приетото в чл. 1 ал. 2 от Устава на сдружението чиято регистрация е отказана, че членове на сдружението могат да бъдат само лицата- „репресирани заради своето македонско самосъзнание и самоопределение“..., което предпоставя сдружаването на етнически принцип, като съдът намира, че упражняването на правото на учредителите на процесното сдружение, при конкретните, предвидени в устава му условия, би се оказало реализирано в нарушение на правата и на законните интереси на останалите български граждани, несподелящи целите на сдружението и средствата за тяхното постигане, така както същите са залегнали и са декларирани в устройствения му акт. Изложеното подкрепя напълно извода, че с оглед на очертаните цели на сдружението, определящи за предмета на защита са не правата и законните интереси на всички български граждани, репресирани по време на комунистическия режим изобщо, а защита само на тези от тях с „македонско самосъзнание и самоопределение“.

Отделно следва да се посочи, че въз основа на предвиденото в чл. 2 ал. 1 т. 4 от Устава, сдружението си е поставило за цел- „защита на човешките и малцинствени права на

македонците и други етнически малцинства в България..“ Изложеното налага извода че се иска регистрация на сдружение, насочено срещу единството на нацията забраняващо се от нормата на чл. 44 ал. 2 от Конституцията. В редица решения на АС София е посочено, че „В България не съществува македонско етническо малцинство, по смисъла на дефиницията, съдържаща се в Препоръка 1134 от 1990г. на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа /ПАСЕ/, като обособена и утвърдена на територията на страната група от хора, чийто членове са граждани на държавата и притежават отличителна религиозна, езикова, културна или друга характеристика, различаваща ги от мнозинството от населението. Ето защо и афиширането на такова малцинство чрез организация – сдружение с нестопанска цел, предназначени да удовлетворява техни специфични потребности по същество не цели защита на правата им, доколкото те не са различни от тези на останалите граждани,..... е насочено срещу единството на нацията, ...”

В настоящите мотиви съдът не обсъжда общото позоваване в устава на сдружението на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и претенциите за такава защита на твърдяното от заявителите да е представлявано от тях малцинство. Легална дефиниция на понятието "национално малцинство" в българското право не е дадена, същото се отнася и за самата, ратифицирана от българската държава, рамкова конвенция, поради което и въпросът с дефинирането на това понятие, респ. - евентуалната законосъобразност на само пожелателно вписаното в устава на сдружението, че защитата на „малцинствените права на македонците и други етнически малцинства в България“, е извън предмета на настоящото дело.

Атакувания отказ, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Водим от гореизложените съображения, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Отказ № 20201116160243 от 17.11.2020г. на АВ към ТР, постановен по Заявление с вх. № 20201116160243 от 17.11.2020г.

Решението на съда подлежи на обжалване, в 7 дневен срок от съобщението на страните, пред АС София.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____